

Školovanje stanovništva u Ladimirevcima je najvjerojatnije starije od godine osnutka osnovne škole koje datira u godini 1852. Ovaj podatak dokazujemo činjenicom da je još 1837. god. osječki župnik, rodom Ladimirevčanin, Fabijan Parmačević (zakladom koju je oporučno ostavio) novčano pomagao školovanje djece iz Ladimirevaca, iako u samom mjestu nije postojala škola. Davne 1852. godine odlukom Visoke carsko-kraljevske banske vlade u Zagrebu otvara se, uz velike napore, pučka škola nižih razreda u Ladimirevcima.

U ljetopisu škole se navodi: "Odlučeno je neka se škola drži u straži, nekakvoj odrpanoj kućerini, a učitelju dati stanarinu. Ali bješe im skrb za vrsna učitelja, kojih u ono vrijeme malo bijaše. Bijaše zidarrah, postolarah i inijeh zanatah koji bi rado ostavili svoje poštene zanate i zamijeniti ih s učiteljskim, samo da udobnije žive i da se mogu nazvati gospodom. Učitelju odrediše plaću od 315 forinti i nešto drva od svake kuće i to bijaše sve..."

Iz ovoga se vidi da je škola u svojim prvim danima bila na vrlo niskoj materijalnoj osnovi, a takve su bile i opće ekonomske prilike na selu. Bilo je to vrijeme tzv. Bachovog apsolutizma, koje traje u vremenu između 1850. do 1859., kada se na području Banske Hrvatske i Slavonije, a tako i na području cijeloga Carstva, provodila sustavna germanizacija. Zbog toga i dolazi do masovnijeg otvaranja poglavito pučkih škola diljem cijeloga Carstva u većim i važnijim mjestima. Cilj je jasan, omasovljenje pučkog školstva gdje će se djeca i omladina nenjemačkog nacionalnog opredjeljenja obrazovati na njemačkom jeziku. Kako u Ladimirevcima toga doba, uz Hrvate, jedan dio stanovništva čine i sami Nijemci, germanizacija i njeno provođenje kroz sustav školstva i nije veći problem. Na svu sreću apsolutizam i germanizacija su kratkog daha. No, jedno zlo ne dolazi samo.

Nakon germanizacije provoditi će se i sustavna mađarizacija sve do početka 20. stoljeća. Bolje dane školstvo u Hrvatskoj i Ladimirevcima pamti tek za vrijeme bana Ivana Mažuranića. U njegovo se vrijeme provodi sustavna reforma školstva koja će imati za cilj uvođenje hrvatskog

kao nastavnog jezika i što je još važnije , obvezatno osnovno obrazovanje sve djece starije od sedam godina života i to bez obzira na nacionalno , vjersko i staleško porijeklo. Mažuranić donosi i zakon po kojemu školstvo postaje laička institucija oslobođena crkvenog tutorstva , što će u mnogim mjestima izazvati sukobe na relaciji nastavničkog kadra i crkvenih vlasti. Ovakvo stanje bilo je svojevremeno karakteristično i za Ladimirevce.

Prvi učitelj u vrijeme osnutka škole bio je Josip Bujanović (službovao je u školi samo dvije godine, od 1852. do 1854.) koji je, kao što vidimo iz imena, imao hrvatsko porijeklo, te je kao takav bio omiljen među mještanima. Drugi učitelj na službi u Ladimirevcima bio je Nijemac Ignac Kopf (službovao je od 1854.-1860. god.) koji je po zanimanju bio zidar. Pisati ni govoriti hrvatskim jezikom nije znao, a mještani ga gotovo nisu ni razumjeli , a kamoli poštovali. I treći učitelj u mjestu bio je podrijetlom Nijemac, Ivan Petz. Za njegova službovanja Ladimirevčani su uspjeli školu preseliti u zidanu zgradu bivšeg župnog stana i vlastelinstva (seljani su je pogodbom s vlastelinom dobili na korištenje 1860. god.), tako da su se uvjeti rada nešto poboljšali. Zgradu su mještani pregradili i od dvije prednje sobe napravili jednu učionicu, a dvije manje sobe i prateće prostorije ostavljene su učitelju za stan.

Jedan od najznačajnijih učitelja u povijesti škole bio je Stjepan Ebrić (službovao od 1880. do 1916. god.). Ebrić je završio učilište u Đakovu , a u Ladimirevcima je službovao 36 godina i aktivno sudjelovao u kulturnom i društvenom životu mjesta. On je bio i najpoznatiji kroničar događaja u mjestu i započeo je pisanje Spomenice i ljetopisa škole. Nakon niza bezuspješnih popravaka dotrajale školske zgrade Erbić je inicirao izgradnju nove školske zgrade. Prodajom seoske šume 1896. god. počeli su se prikupljati novci za izgradnju, ali je to zbog velike krize išlo veoma sporo. Gradnja škole započela je tek u lipnju 1900. i već 28. listopada iste godine je počela nastava u novoj zgradi. Kako je prikupljanje novca za novu školsku zgradu potrajalo, a broj učenika stalno rastao (da bi 1904. dosegao 150) već pri otvaranju nove školske zgrade uvidjelo se da je ona premala. Zatraženo je da se škola proširi, u dvorazrednu, dogradi još jedna učionica i uposli učiteljica. Birokratska procedura i rješavanje zahtjeva trajalo je sve do 1908. godine kada Visoka kraljevska vlada u Zagrebu izdaje rješenje "da se niža pučka škola u Ladimirevcima proširuje u dvorazrednu i namješta učiteljica". U jesen te iste godine dograđena je još jedna učionica, a 1. siječnja 1909. god. u školi je počela službovati prva učiteljica Stjepana Andrašević.

Propašću Austro-Ugarske monarhije i osnivanjem Kraljevine SHS mijenja se status učitelja, koji od 1919. god postaju državni službenici. Godine 1922. u Ladimirevce je za ravnajućeg učitelja postavljen Pavao Penzinger. On je u mjestu ostao 30 godina (sve do 1951. god.). Službovao je u najkritičnijim i najtežim godinama 20. stoljeća - u međuratnom razdoblju, za vrijeme drugog svjetskog rata i nakon njega. Posebno se interesirao za unapređivanje poljoprivrednih gospodarstava, pa je njegovom zaslugom u dvorištu škole izgrađena štala i drvarnica. Treba istaknuti da u vrijeme drugog svjetskog rata u mjestu djeluje i posebna njemačka škola, koja je

otvorena u siječnju 1942. god. u "Gruberovoj" kući, a prestala je s radom pred kraj rata i masovnog iseljavanja Nijemaca iz mjesta. U školskoj 1946./47. god. škola je imala u 5 razreda 124 učenika. Iako je tijekom 1947. god. u tadašnjoj Federativnoj Narodnoj Republici Jugoslaviji uvedeno obavezno sedmogodišnje, a 1950. i osmogodišnje osnovno obrazovanje, nastava se zbog loših materijalnih i prostornih uvjeta škole i dalje odvijala samo u četiri razreda, a peti i šesti razred imali su produženi tečaj jednom tjedno. Samostalni 5. razred otvoren je 1951. god., a 6. razred 1952.

S malim zakašnjenjem 21. lipnja 1953. održana je u Ladimirevcima velika proslava stogodišnjice škole. Postavljena je izložba o povijesti školstva kotara Valpovo, održana je i svečana priredba na kojoj su nastupili učenici iz svih škola Valpovštine, a sudjelovala je i valpovačka limena glazba. Tom prilikom je u zgradi bivše seoske općine otvorena i treća učionica. Odlukom NO Kotara Valpovo škola u Ladimirevcima 1954. god. postaje osnovna osmogodišnja škola i te se godine otvara i sedmi razred, a naredne se godine otvara školska radionica i uvodi se učenje njemačkog jezika u višim razredima. Od 1956. god. škola postaje osmogodišnja područna škola Osnovne škole "Republika" iz Petrijevacu, a te je godine otvoren i osmi razred, sa samo 7 učenika. U to vrijeme škola postaje centar kulturnih zbivanja u mjestu (pri školi djeluje dramska, folklorna i tamburaška sekcija). Takvo stanje potrajat će sve do 1979. godine kada škola, novim preustrojem mreže škola u RH i zbog nedovoljnog broja učenika, za neko vrijeme gubi status osmogodišnje i ponovo postaje niža četverogodišnja osnovna škola. Djeca viših razreda putovat će tada u novootvorenu Osnovnu školu Jakše Kućinca (danas Bratojuba Klaića) u Bizovcu.

Krajem osamdesetih i početkom devedesetih godina dvadesetog stoljeća ruši se stara školska zgrada i na njenom mjestu započinje izgradnja nove moderne školske zgrade, koja je velikim dijelom izgrađena trudom i požrtvovnošću tadašnje Skupštine mjesne zajednice i samih mještana. Nova se školska zgrada sa pet učionica, zbornicom, administrativnim prostorom i knjižnicom svečano je otvorena 13. rujna, 1992. godine. Nakon toga osnovno školstvo u Ladimirevcima ponovo postaje osmogodišnje, ali u sastavu Osnovne škole u Bizovcu, da bi se škola novom preraspodjelom mreža škola u potpunosti odvojila, postala matična OŠ s područnim odjelima u mjestima Ivanovcima i Harkanovcima. Dolazak djece iz spomenutih mjesta, kao i školovanje većeg broja djece iz SOS - Dječjeg sela Ladimirevci, dovodi do povećanja broja razrednih odjela tako da škola više nije bila u stanju zadovoljiti svojim kapacitetom. Zbog toga je, zahvaljujući mnogobrojnim donatorima, tijekom 1995. godine organizacija SOS-Kinderdorf International financirala radove na proširenju škole sa još četiri učionice. Nedugo nakon toga izgrađena je i nova športsko-nastavna dvorana od 900 m² u blizini škole (dovršena 25. srpnja 1996.). Tijekom 2004. godine između školske zgrade i športske dvorane izgrađen je hodnik, tako da učenici odlaskom na tjelesni više ne moraju izlaziti izvan školske zgrade.

Proslava 150-te obljetnice škole u Ladimirevcima

U Ladimirevcima je 31. svibnja, 2003. godine, uz prisustvo velikog broja uzvanika iz prosvjetnog, javnog, kulturnog i političkog života Valpovštine i Osječko - baranjske županije, učitelja i nastavnika, kao i mještana Ladimirevacu, održana velika svečana akademija povodom 150 - te obljetnice postojanja i djelovanja škole u Ladimirevcima. Posebno treba istaknuti da je ovoj proslavi prisustvovao i velik broj bivših učitelja koji su dio ili cijeli svoj radni vijek proveli u

našoj OŠ. Tom prigodom OŠ Ladimirevci dodijeljena je Plaketa grada Valpova, za izuzetan doprinos razvitku kulturnog, sportskog i sveukupnog društvenog života Grada. Svečana akademija održana je u nastavno - sportskoj dvorani, a na njoj su uz učenice i učenike osnovne škole sudjelovali svojim programom i članovi KUD -a "Šokadija". Nakon akademije za sve goste i uzvanike organiziran je u prostorijama DVD-a Ladimirevci svečani ručak. Tijekom pozdravnih govora, pojedinim uzvanicima podijeljena je i knjiga "Povijest školstva sela Ladimirevci 1852. - 2002." Autora prof. Josipa Matijevića, ravnatelja škole, koja je izdana povodom ove važne obljetnice.

OŠ Ladimirevci danas

Osnovna škola Ladimirevci osim u odgojno-obrazovnom radu danas je važan sudionik i u svim kulturnim i društvenim manifestacijama u mjestu. U prostoru škole održavaju se mnogobrojne priredbe, izložbe, koncertne večeri i manifestacije (npr. Ladimirevački divani, Memorijal Fabijana Šovagovića, nastupi KUD-a Šokadija i sl.). U školi uspješno djeluje, između ostalog, tamburaška sekcija te Sportski školski klub „Šokac“ čiji je nogometni tim 2005. godine bio prvak Hrvatske u malom nogometu za OŠ.

Početak svake školske godine u školi se održava slikarska kolonija u kojoj nastala djela umjetnici doniraju školi i na taj način oplemenjuju njen interijer. Već tradicionalno u pokladne dane škola organizira veliki maskenbal u kome osim učenika i djelatnika škole sudjeluje i velik broj mještana Ladimirevca.

Matičnu školu Ladimirevci trenutno pohađa 340 učenika, raspoređenih u 6 razrednih odjela razredne nastave koji ukupno broje 115 učenika i 10 razrednih odjela predmetne nastave, koji broje 225 učenika. U sklopu škole formirana je i posebna odgojno-obrazovna grupa koju pohađa 8 učenika s poteškoćama u učenju i vladanju.

Područna škola Harkanovci radi sa 2 kombinirana odjela razredne nastave, koji ukupno broje 28 učenika.

Područna škola Ivanovci ima 4 odjela razredne nastave sa ukupno 51 učenikom.

Školu, sa područnim razrednim odjelima, trenutno pohađa ukupno 419 učenika.

Poslove u školi obavlja 14 učitelja razredne nastave, 21 učitelj predmetne nastave, 1 stručni suradnik (psiholog) , 9 ostalih zaposlenika i ravnatelj škole.